

skal passere over alle Sporene for at komme til Læsse- og Lossesporene.

Der findes 3 Overkørsler, men de spærres en stor Del af Dagen, dels af Hensyn til de ind- og udkørende Tog, dels af Hensyn til Rangeringen. Den nordre Overkørsel passerer saaledes af alle Statsbanens Tog mod Nord og Syd, af Horsens—Tørring-Banens Tog og af Horsens—Bryrup-Banens Tog. Desuden rangeres der ved denne Overkørsel, saa man kan sige sig selv, at Passagen er spærret det meste af Dagen. Ved den sydlige Overkørsel ere Forholdene paa det nærmeste lige saa uheldige.

Den tredie Overkørsel er midt paa Pladsen, hvor der rangeres hele Dagen, og hvor det i det hele taget altid er farefuldt at komme for saavel Køretøjer som Fodgængere. Et Par Køretøjer ere da ogsaa bleven knuste, og en skønne Dag sker der nok en eller anden Ulykke der. Forholdet er altsaa det, at Forretningsfolks Køretøjer ofte maa vente en halv Times Tid for at slippe ind paa Pladsen, og her kunne de saa faa Lov til at vente længe, før de kunne slippe ud igen.

Slige Forhold kunne Statsbanerne ikke være bekendt at byde sine Kunder. Jeg ved, at Statsbaneledelsen er klar over, at Forholdene maa forandres, men desværre bliver Udvidelsen kostbar, fordi den Plads, man raader over, er saa snæver. Man har ladet Horsens—Tørring- og Bryrup-Banerne bygge deres Banegaarde og anlægge deres Spor saaledes, at de maa flyttes, hvis man skal udvide mod Vest. Der er da maaske ikke andre Muligheder end at lægge Sporene for den gennemgaaende Trafik bort fra Banegaardene og over paa den modsatte Side af Pladsen, og saa lade Passagererne gaa fra og til Togene enten gennem en Tunnel eller ad en overdækket Luftbro. Et saadant Projekt har været fremme, og det mentes at ville koste ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvoraf det forlangtes, at Kommunen skulde betale Halvdelen. Men det er et ganske urimeligt Krav. Det er dog ikke Horsens By, der bærer Ansvar for, at Banegaardsforholdene ere indrettede saa daarligt, og det maa dog virkelig være Statsbanernes Opgave at ordne deres Banegaardsforhold saaledes, at man paa nogenlunde forsvarlig Maade kan besørge Ekspeditionen af Godset saavel som Befordringen af de rejsende.

Samtidig maa jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at Forholdene paa Havnebanen heller ikke

ere tilfredsstillende. Andelsforeningernes Foderstofforretning har bygget to store, nye Pakhuse, og de drive en meget stor Forretning. De klage imidlertid over mangelfuld Ekspedition fra Statsbanernes Side og kræve blandt andet, at der stilles endnu et Rangeringslokomotiv til Stationens Raadighed. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil stille sig velvilligt til disse Krav, da det jo er i alle Parters Interesse, at Ekspeditionen foregaar hurtigt.

Endvidere maa jeg omtale en anden Sag henhørende under den højtærede Trafikminister. Det drejer sig om Anlægget af et nyt Havnespor langs den nye Havn, som snart er færdig. Der er forhandlet om dette Spor, der vil koste ca. 19,000 Kr. at anlægge, men endnu er man ikke naaet til noget Resultat. Egentlig burde der ikke føres lange Forhandlinger om den Slags Anlæg, thi der eksisterer en Kontrakt, hvorefter Statsbanerne have en Pligt til at bekoste Anlægget af Havnebanerne. Det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) har som Trafikminister udtalt sig i lignende Retning og erklæret, at enten maa Staten søge disse Kontrakter ophævede, eller ogsaa maa den opfylde sine Pligter. Det er gode Ord, og jeg vil haabe, at den nye Trafikminister vil handle i Tilslutning til disse Ord. Hidtil have Statsbanerne været uvillige til at opfylde deres Forpligtelser overfor Horsens Havn. Man har tilbudt at yde Halvdelen af Udgifterne ved Anlæggelsen, men dette kan Havneudvalget naturligvis ikke gaa ind paa. Horsens Havn anlægges for Tiden for egen Regning et nyt Havneanlæg, der væsentlig skal være til Brug for Andels-Foderstofforeningen. Dette Spor koster 7,000 Kr., og dette betaler Havnen alene. Da man i sin Tid anlagde det søndre Havnespor, benyttede Statsbanerne sig af, at dette Spors Anlæg ikke taalte Opsættelse, og i Strid med Kontrakten tvang man Havnen til at betale Halvdelen af Anlægssummen. Dette var et Slags Bondefangeri, som er Statsbanerne uværdigt, og jeg vil haabe, at den nuværende højtærede Trafikminister ikke vil være med til sligt. Statsbanerne maa opfylde deres kontraktmæssige Forpligtelser, og ville de ikke dette, maa vi gaa til en fuldstændig Omordning af disse Forhold, saa Havnene selv anlægge Havnebaner, men saa maa de selvfølgelig ogsaa beholde Indtægterne ved disse.

Man kan i det hele taget ikke opret-